

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/308/2021
Identifikačné číslo spisu: 7213200851
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7213200851.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ I. X., 2/ P. X., obaja bytom v W., L. XX, toho času v W., X. XX, zastúpení advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou so sídlom v Košiciach, Čajakova 5 a JUDr. Jaroslavom Škapincom so sídlom v Košiciach, Moyzeova 36, proti žalovanému Y.. G. T., L., H. U.G..C., so sídlom v W., Y. XX, N.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Jozefom Göblom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Jantárova 30, za účasti intervenienta Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpeného advokátkou JUDr. Miroslavou Slovinskou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy 67.500,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 18 C 7/2013, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. marca 2020 č. k. 2 Co 76/2019-675, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 20. novembra 2018 č. k. 18 C 7/2013-507 žalobu zamietol. Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne žalovanému a intervenientovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %. Žalobcom 1/ a 2/ uznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil § 18 ods. 1, 2 zákona č. 286/2003 Z.z. o advokácii, § 26 ods. 4 zákona o advokácii, § 724 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 11 a § 13 ods. 1 až 3 OZ, ako aj § 100 ods. 1, § 101 a § 106 ods. 1, 2 OZ a vecne tým, že aj keď žalobcovia tvrdili, že udelili žalovanému splnomocnenie na realizáciu všetkých právnych úkonov týkajúcich sa ich vlastníckych práv k nehnuteľnosti, zo splnomocnenia udeleného dňa 30. januára 2009 bolo zrejmé, že bolo udelené len žalobcom 1/ voči spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že k dohode o zastupovaní medzi žalobcom 1/ a žalovaným došlo potom, čo žalobca 1/ informoval žalovaného o prebiehajúcom trestnom konaní a výzvach na vypratanie nehnuteľností s tým, že k dohode o zastupovaní žalobkyne 2/ vo veci ochrany vlastníckych práv došlo podľa obsahu plnej

moci až dňa 12. marca 2010, kedy bol žalovaný splnomocnený na zastupovanie v konaní o určenie vlastníckeho práva. Preto súd prvej inštancie mal za to, že vzťah medzi žalobcami a žalovaným pri ich zastupovaní, z ktorého mala vzniknúť škoda a nemajetková ujma, má charakter občianskoprávny, nakoľko konania o vypratanie nehnuteľností, o nariadenie predbežného opatrenia, sú konaniami na ochranu vlastníckeho a užívacieho práva k nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie, kde v oblasti zastúpenia advokátom tieto konania a zastupovanie v týchto konaniach spadá pod ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne pod príkaznú zmluvu. Súd prvej inštancie konštatoval, že nakoľko žalobcovia svoj nárok na náhradu škody odvodzovali od času ich vypratania z rodinného domu v W. B. D.. L. dňa 31. augusta 2010, ktorý užívali na bývanie, z obsahu spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 39 Er 317/2009 bolo zrejmé, 2. septembra 2010 žalobca 1/ a dňa 22. októbra 2010 žalobkyňa 2/, obdržali uznesenie Krajského súdu v Košiciach 4 CoE 121/2010-75 z 30. júla 2010 o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie a z jeho odôvodnenia boli zrejmé skutočnosti, ktorými žalobcovia vymedzili dôvody zodpovednosti žalovaného za škodu a preto najneskôr v deň doručenia tohto uznesenia sa žalobcovia dozvedeli o subjekte, ktorý za škodu zodpovedá, ako aj o škode, ktorá im vznikla vypratáním dňa 31. augusta 2010 a keďže žaloba bola podaná žalobcami na súde prvej inštancie dňa 17. januára 2013, vzhľadom na plynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, bola námietka premlčania dôvodná u tých škodových nárokov, ktoré vznikli do 17. januára 2011 a preto premlčaniu podlieha právo na náhradu škody uplatnenú titulom zničenia hnutelných vecí pri vypratání vo výške 300.000,- eur, ako aj škody spôsobené vynaložením nákladov za bývanie do 17. januára 2011.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 19. marca 2020 sp. zn. 2 Co 76/2019 potvrdil rozsudok prvej inštancie vo výroku pod č. I, zmenil rozsudok vo výroku pod č. II tak, že žalovanému proti žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Zmenil rozsudok vo výroku pod č. III. tak, že intervenientovi proti žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Zrušil rozsudok vo výroku pod č. IV. Priznal žalovanému proti žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Priznal intervenientovi proti žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, súd prvej inštancie správne zamietol nárok žalobcov titulom náhrady nemajetkovej ujmy a to z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a porušením povinnosti advokáta, dôsledkom čoho taktiež dôkazy navrhnuté zo strany žalobcov súd nevykonal, nakoľko bezprostrednou priamou príčinou vypratania žalobcov z nehnuteľnosti, kde bývali nebolo opomenutie prípadne nekonanie žalovaného v zmysle ustanovenia § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a to s poukazom na správanie žalobcov a zastupovanie žalovaného, žalobcov nie v rámci celých sporných konaní, čím žalobcovia neunesli dôkazné bremeno v smere naplnenia zákonných predpokladov v zmysle § 11 OZ. Rovnako konštatoval, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania titulom uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tomto prípade nebol premlčaný.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“ alebo „žalobcovia“) dovolanie nemajúce náležitosti.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) predovšetkým skúmal, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP.

5. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza, že dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (viď § 429 ods. 1 veta prvá CSP). Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou

slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

6. Ustanovenie § 429 CSP zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolatelia nedostatok uvedenej podmienky po podaní dovolania neodstránili a to ani po tom, ako boli uznesením Okresného súdu Košice II z 14. septembra 2021 č. k. 18 C 7/2013-765 (č.l. 765 súdneho spisu) vyzývaní, aby preukázali splnenie vyššie uvedenej zákonnej podmienky dovolacieho konania predložením plnomocenstva udeleného advokátovi, resp. overenej fotokópie vysokoškolského diplomu potvrdzujúceho ich vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, a zároveň boli poučení o následkoch nerešpektovania tejto výzvy.

7. Žalobcovia boli v rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. marca 2020 sp. zn. 2 Co 76/2019 riadne poučení podľa § 428 CSP o prípustnosti dovolania, lehote na jeho podanie, náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní (§ 393 ods. 1). I napriek náležitému poučení zo strany odvolacieho súdu ako aj výzve súdu prvej inštancie je z obsahu spisu zrejmé, že dovolatelia nepreukázali požadované právnické vzdelanie (§ 429 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 468 CSP) a k podanému dovolaniu doručenému 23. augusta 2021 priložili plnomocenstvo udelené advokátovi Y. G. T. z iného súdneho konania, t.j. žalovaný v predmetnom spore. Súd postupom podľa § 436 ods. 1 CSP neodstraňoval vady podania žalobcu.

8. So zreteľom na to, že v posudzovanej veci nie je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 429 ods. 1 CSP, pričom nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcov podľa § 447 písm. e/ CSP pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

9. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP), trovy dovolacieho konania mu však najvyšší súd nepriznal, nakoľko mu žiadne preukázateľné nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.